

جهنم چیست؟ عدم سازگاری ما با بهشت چگونه جهنم را می‌سازد؟

جهنم چیست؟ آیا جهنم همان نبود بهشت است؟

جهنم چیست و ساختار جهنم چگونه ساختاری است؟ برای شروع صحبت از جهنم بد نیست با یک مثال شروع کنیم، مثالی که می‌تواند ما را به درک ساختار جهنم و فهم این نکته که جهنم چیست، نزدیک کند؛ هیچ کدام از ما از مریض شدن خاطره خوبی نداریم، اما شاید یکی از تلخ‌ترین خاطرات ما در کودکی مربوط به زمانی بوده باشد، که سایر افراد خانواده از کنار هم بودن لذت می‌بردند، یا حتی غذای مورد علاقه ما را می‌خوردند و ما به واسطه ابتلا به بیماری یا گذراندن دوران نقاهت از همه این لذت‌ها محروم بودیم. حسی که هر کسی در این لحظات تجربه می‌کند، حس رقیقی از حسرت و عذاب ناشی از ناتوانی است و شاید اولین مواجهه جدی ما با حسرت هم در همین زمان رخ داده باشد.

شاید این مثال جرقه‌ای در ذهن شما ایجاد کرده باشد، اما پاسخ به این سوال که جهنم چیست، ارتباط تنگاتنگی با مفهوم تولد دارد. ما در درس‌های گذشته با انواع تولد آشنا شدیم. متوجه شدیم که تمام تولدها به یک پایان مساوی ختم نمی‌شوند؛ همان‌طور که می‌توانیم با تولدی سالم یا سالم قوی به دنیا آمده و در طول زندگی دنیا از امکانات و نعمت‌های دنیایی بهره‌مند شویم، تولد ناقص، ضعیف یا بیمار ما به دنیا می‌تواند، یک عمر گرفتاری برایمان به دنبال داشته باشد.

در این شرایط نمی‌توانیم دنیا را محکوم کنیم و آن را در وضعیتی که برایمان پیش آمده مقصر بدانیم. دنیا امکانات خود را به رایگان در اختیار همگان قرار می‌دهد و این ماییم که به واسطه محدودیت خودمان از امکانات و لذت‌های آن محرومیم. دنیا چیزی از نعمتها و زیبایی‌های وجودی‌اش را از کسی دریغ نمی‌کند، اما هر فردی بسته به میزان هماهنگی‌اش با شرایط زیستی دنیا قادر به استفاده از آن است.

همین حالت در تولد ما به عالم آخرت هم اتفاق می‌افتد و با استناد به نسبت بین رحم مادر و دنیا و دنیا و آخرت می‌توانیم بفهمیم که جهنم چیست. فرض کنید با دوستان خود به یک پارک تفریحی آبی رفته‌اید. قایق‌ها، تونل‌های آبی و وسایل

هیجان‌انگیز و متنوعی در آن می‌بینید، اما به دلیل اینکه دستتان شکسته است، نمی‌توانید از هیچ کدام از این وسایل استفاده کنید. دوستان خود را می‌بینید که چه‌طور با هیجان به این طرف و آن طرف می‌روند و شما تنها با حسرت به لذتی که از آن محروم شده‌اید، فکر می‌کنید. نه دوستان شما در ایجاد این وضعیت مقصر بوده‌اند و نه مسئولان پارک برای شما محدودیتی ایجاد کرده‌اند؛ بلکه شما به واسطه شرایط شخصی خودتان از این لذت‌ها محروم شده‌اید.

بیمارستانی به نام جهنم

تولد ما به آخرت هم از شرایط مشابهی برخوردار است. همه ما با هر وضعیت و شرایطی بالاخره از دنیا وفات کرده و وارد عالم آخرت می‌شویم. البته بهتر است بگوییم که وارد شرایط زیستی ایده‌آل آخرت یا بهشت می‌شویم، اما حقیقت این است که همه ما توانایی برقراری ارتباط با شرایط زیستی آخرت را نداریم و به فراخور نوع تولدمان به آخرت از امکانات، نعمت‌ها و شگفتی‌های آن بهره‌مند می‌شویم.

قطعاً شرایط کسی که تولدی سالم یا سالم قوی به آخرت دارد، با شرایط فردی که به طور ناقص، ضعیف یا بیمار به آخرت متولد می‌شود، یکسان نیست. بهره‌مندی از شرایط و لذت‌های آخرت دقیقاً به ساختار وجودی‌ای که هر یک از ما با خود به همراه می‌بریم، مربوط است. طبیعتاً اگر سالم متولد شویم، بدون نیاز به طی کردن دوره درمان یا رفتن به بیمارستان از امکانات و نعمت‌های موجود در شرایط زیستی آخرت استفاده کنیم، اما در صورت بیمار بودن ابتدا باید درمان شویم، تا قادر به استفاده از همان امکانات باشیم.

در پاسخ به این سؤال که جهنم چیست، باید بگوییم جهنم همان عدم تطابق با شرایط زیستی آخرت است، که تحمل رنج درمان در بیمارستان آخرت را به دنبال دارد، در این عدم تطابق با شرایط زیستی آخرت، آخرت دخالتی ندارد بلکه چیزی که رنج را به ما تحمیل می‌کند، عدم هماهنگی در ساختار وجود خود ما با شرایط زیستی آخرت است، مانند نوزادی که با خودش

به دنیا گوش نیاورده و به دلیل ناشنوایی در رنج است، این رنج از سوی دنیا به او اعمال نمی‌شود، بلکه به دلیل عدم تطابق در ساختار وجود او با شرایط زیستی دنیا به وجود آمده است.

همان‌طور که در درس قبلی توضیح دادیم، معنای این گفته این است که جهنم بیمارستان آخرت است و افرادی با تولد ضعیف یا بیمار که به واسطهٔ اعمالشان توانایی یک زندگی سالم و کارآمد در آخرت را ندارند، مجبورند به فراخور کمبودشان در این بیمارستان معالجه شوند، تا آمادگی استفاده از شرایط آخرت را به دست آورند.

تحمل رنج و درد ناشی از عدم تطابق با شرایط آخرت آسان نیست. شاید اگر تجربهٔ دیدن فردی که به متخصص مراجعه کرده تا دست یا پای از جا در رفتهٔ خود را به حال عادی برگرداند داشته باشیم، درک این درد برای ما ملموس‌تر باشد. علاوه بر این، فردی که در جهنم است، با **فشار روانی و حسرت** این که خود را از تمام لذت‌های آخرت محروم کرده نیز مواجه است، چون نظام برزخی به اندازه‌ای باشکوه است که حتی ذره‌ای آماده نبودن برای آن می‌تواند برای ما با غصه، عذاب، نقص و بیماری همراه باشد.

آخرت؛ محلی برای نمایان شدن ضعف‌ها و نقص‌ها

در حقیقت جهنم محصول ضعف، مریضی و بیماری ما در نظام برزخ و عالم آخرت است. مادامی که در دنیا هستیم، متوجه ضعف‌ها و نقایص ابزاری که در شرایط زیستی آخرت به آنها نیاز داریم، نمی‌شویم؛ مگر این که خود را با میزان‌های داده شده بسنجیم. مثل کوهنوردی که تا به ارتفاعات بالا صعود نکرده، کمبود اکسیژن را درک نمی‌کند و طبیعتاً نیازی در به همراه داشتن این عنصر حیاتی نمی‌بیند، اما به محض قرار گرفتن در ارتفاع با نشانه‌های کمبود اکسیژن مواجه شده و دچار تنگی نفس، سردرد، تپش قلب، گیجی و... می‌شود.

از آنجا که دنیا رحمی برای سازندگی است، نقص‌های ما را نشان نمی‌دهد و ما با رفتن به عالم آخرت است که وارد محیط محاسبه خواهیم شد و متوجه می‌شویم که جهنم چیست، مانند جنینی که در محیط رحمی و پیش از ورود به دنیا متوجه نقص

موجود در اندامش نشده و در لحظه ورود به دنیا مورد محاسبه قرار می‌گیرد، ورود ما به آخرت هم آغاز محاسبه تک تک ابزارهایی خواهد بود، که در شرایط زیستی آخرت به آنها نیاز داریم و نبود هر یک از آنها برایمان مساوی با رنج، عذاب و جهنم است.

شرایط ما هنگام ورود به آخرت دقیقاً مشابه شرایط جنین به هنگام ورود به دنیا است. جنین با ورود به دنیا برای هر یک از اندام‌هایش به‌طور جداگانه محاسبه شده و در صورت سالم نبودن هر عضوی درد و گرفتاری جداگانه‌ای خواهد داشت. به همین ترتیب ما هم باید برای تمام نقص‌ها و ضعف‌هایی که با آنها به آخرت وارد می‌شویم، پاسخگو باشیم. با کمی دقت می‌بینیم که اگر جنینی از سلامت کلی برخوردار بوده و نود و نه درصد از اعضای بدن او سالم باشد، در لحظه ورود به دنیا همان یک درصد ناسالم بروز کرده و مشخص می‌شود؛ نبود کوچکترین آنزیم، وجود کوچکترین اختلال در سیستم تنفسی یا گوارشی یا ناچیزترین ضایعه در مغز یا قلب جنین به محض ورود به دنیا خود را نشان داده و باعث گرفتاری می‌شود. بدن ما حتی در زندگی روزمره هم با درد به وجود کوچکترین اختلال‌ها واکنش نشان می‌دهد، پس طبیعی است که هرگونه ناهماهنگی ما با شرایط زیستی آخرت هم خود را به صورت درد، رنج و یا سوختن در جهنم بروز دهد و تازه آنجاست که به راستی متوجه می‌شویم، در حقیقت جهنم چیست.

در این مقاله به بررسی ساختار جهنم پرداخته و گفتیم که جهنم چیست! اشاره کردیم که جهنم در آخرت در حکم یک بیمارستان برای افرادی است که از تولد سالم یا سالم قوی برخوردار نبوده‌اند، در واقع درد و رنج ما در جهنم به دلیل عدم تطابق با شرایط زیستی آخرت به وجود می‌آید و علاوه بر این حسرت استفاده نکردن از لذت‌ها و امکانات آخرت نیز عاملی برای رنج و عذاب ما در آخرت خواهد بود.

دیدگاه شما نسبت به جهنم چیست و چگونه است؟ آیا شما هم جهنم را بیمارستانی برای اصلاح و تطابق با شرایط زیستی آخرت می‌دانید؟ نظرات خود را در این باره با ما در میان بگذارید.